

שם השיעור- דרך בורמה

משך השיעור: 20 דקות

הערות:

התאימי את מערך לגיל קהל היעד שלך

מטרת על:

הכרת הסיפור של האנדרטה

מטרות ביניים:

- הבנת הערכים
- הבנת הסיפור מתוך התקופה
- הנאה וסקרנות

אמצעים ועזרים:

- רמקול, נספח של מילות השיר

פתיחה (5 דקות)

השמיעי:

שיר פתיחה: באב אל ואד ביצוע יפה ירקוני

(אופציה לחלק דפים עם מילות השיר)

שאלות:

משהו מכיר את השיר?

על מה השיר מדבר לדעתכם?

מי יודע מה זה באב אל וואד?

גוף (10 דקות)

הסברי: ההתייחסות לבאב אל ואד מכוונת לשער הגיא בכניסה לירושלים.

התקופה היא מלחמת העצמאות

כל הדרכים חסומות והחיילים הבינו שצריך למצוא דרך עוקפת נסתרת.

הניסיון הראשון לכיבוש לטרון נכשל.

היה ברור - בלי כוח שריון, אין סיכוי להחזיק קווי הגנה ולהוביל פריצות בשטח אויב.

וכך הוקמה החטיבה הראשונה של חיל השריון.

כחלק מהפעולה הכושלת הוחלט לכבוש את הכפרים הקרובים יחד עם החטיבה החדשה, פעולה

שהסתיימה דווקא בהצלחה וכך נפתחה האפשרות לעבור מקריית ענבים לחולדה ברכבים.

לדרך זו קראו דרך בורמה.

ככל הנראה שלושה לוחמים מחטיבת הראל שניווטו את הדרך לשפלה דרך משריש-

masaris (לימים שורש) וניווטו בחשיכה

וכך הכפרים הסמוכים לא גילו אותם.

לאחר גילוי הדרך הנסיון הראשון להעברת אספקה בדרך בורמה כשל.

בעקבות האיסור הבריטי לסחיבת נשק, חיילי ההגנה לא יכלו לאבטח בצורה מיטבית את השיירות

ולכן המערכה על הדרך הזו בירושלים הייתה בין הקשות במלחמה וקרוב לשליש מחללי מלחמת

העצמאות נפלו בקרבות בה.

חזרה לשיר -

הקריאי: קריאה של הפזמון (ראי נספח)

באב אל וואד,

לנצח זכור נא את שמותינו,

שיירות פרצו בדרך אל העיר.

בצידי הדרך מוטלים מתינו.

שלד הברזל שותק כמו רעי.

סיכום (7 דקות)

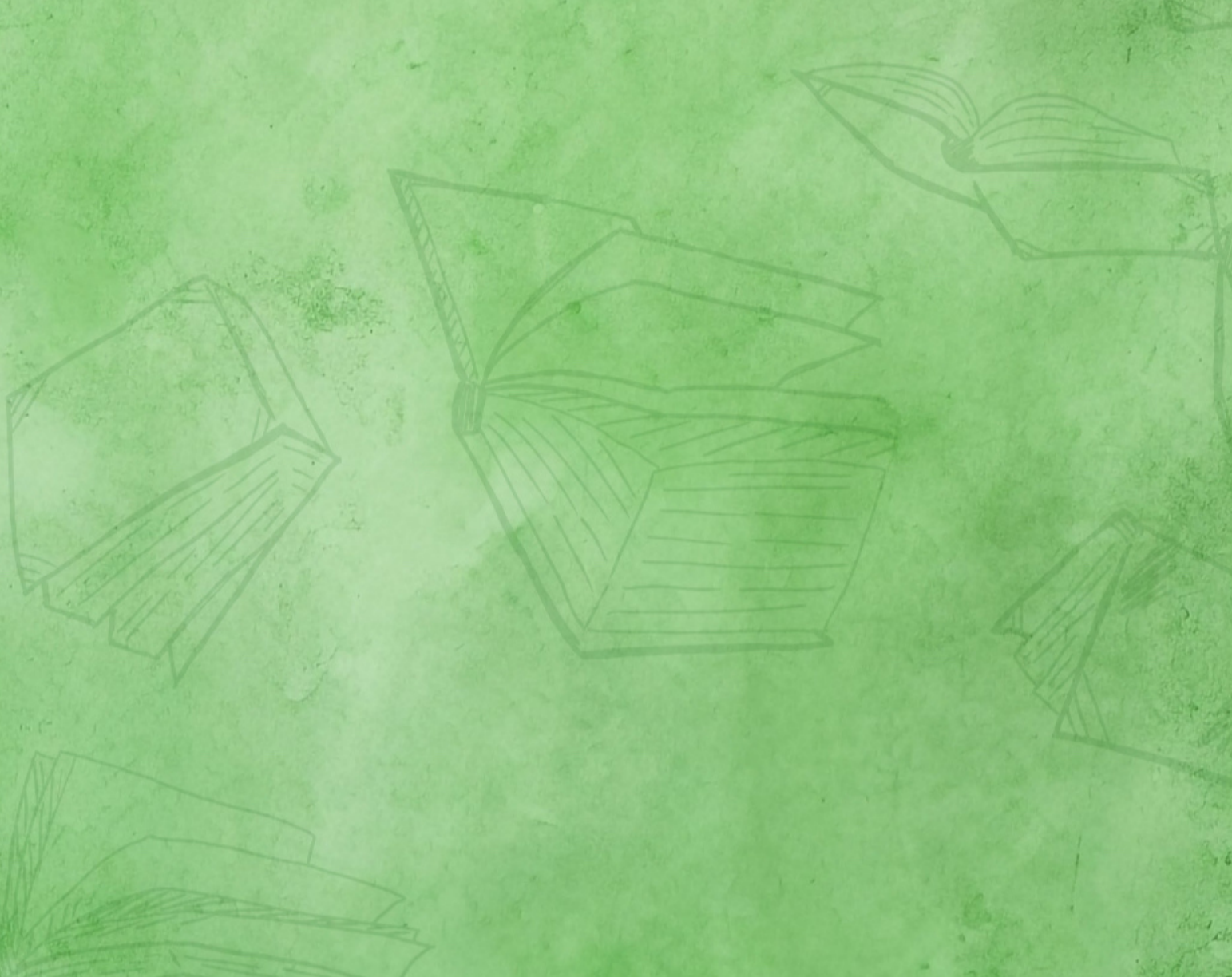
שאל:

שאלות מסכמות:

מה הפזמון בא להדגיש לדעתכם?

מה יכול להיות הקשר לאנדרטה?

**הפזמון החוזר מדגיש את הבקשה לזכור לנצח את שמות הנופלים, תוך תיאור של הדממה המעיקה לאחר הפסדים בקרבות; הנופלים מוטלים בצדי הדרך, ולצידם שלדי הברזל, המשוריינים שנפגעו ונשרפו בקרבות - דוממים.
דבר שמראה לנו בעצם את חשיבותה של האנדרטה ואת חשיבות הזיכרון.**

נספח

באב אל וואד

יפה ירקוני

מילים: חיים גורי

לחן: שמואל פרשקו

פה רתחו בשמש זפת ועופרת.
פה עברו לילות באש וסכינים.
פה שוכנים ביחד עצב ותפארת,
משוריין חרוך ושם של אלמוני.

באב אל וואד...

ואני הולך, עובר כאן חרש חרש
ואני זוכר אותם אחד אחד.
כאן לחמנו יחד על צוקים וטרש
כאן היינו יחד משפחה אחת.

באב אל וואד...

יום אביב יבוא ורקפות תפרחנה,
אודם כלנית בהר ובמורד.
זה אשר ילך בדרך שהלכנו
אל ישכח אותנו, אותנו באב אל וואד.

באב אל וואד...

פה אני עובר, ניצב ליד האבן.
כביש אספלט שחור, סלעים ורכסים.
ערב אט יורד, רוח ים נושבת
אור כוכב ראשון מעבר בית מחסיר.

באב אל וואד,
לנצח זכור נא את שמותינו,
שיירות פרצו בדרך אל העיר.
בצידי הדרך מוטלים מתינו.
שלד הברזל שותק כמו רעי.